

22110241

International Baccalaureate®
Baccalauréat International
Bachillerato Internacional

ROMANIAN A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
ROUMAIN A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
RUMANO A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Wednesday 11 May 2011 (morning)

Mercredi 11 mai 2011 (matin)

Miércoles 11 de mayo de 2011 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

Comentați **unul** dintre următoarele pasaje:

1.

Cum aş putea să vă exprim mai bine, domnule rector, recunoştinţa mea pentru cuvintele prea binevoitoare cu care m-aţi prezentat acestei distinse adunări şi cum aş putea să vă mulţumesc mai bine, doamnelor şi domnilor, pentru călduroasa dumneavoastră primire decât începând conferinţa mea printr-un act de sinceritate, printr-o adevărată mărturisire? [...]

5 Cer iertare profesorilor aici prezenţi dacă le spun că ei îmi inspiră mai puţină teamă decât studenţii! Profesorii au experienţa vieţii: ei sunt indulgenţi! Studenţii, dimpotrivă, în aspiraţia lor către absolut, sunt în toate ţările cei mai teribili judecători! [...]

10 Dar dacă am avut ezitări de a veni să vă vorbesc astă-seară, nu am nici una pentru a vă da răspunsul la întrebarea care face obiectul prezentei conferinţe: „A progresat realmente pacea în ultimii ani şi, dacă da, prin ce mijloace?” [...]

Ce este pacea? Este ea un cuvânt? În asemenea caz asistăm la triumful păcii, căci niciodată nu s-a vorbit aşa de mult de pace ca de la Marele Război încoace. S-a vorbit atât de mult de ea, încât unele spirite critice au asemănat pacea cu sănătatea: nu vorbeşti de ea decât când eşti pe punctul să o pierzi.

15 Este pacea, dimpotrivă, o simplă organizare legală împotriva războiului? Şi în acest caz asistăm la o adevărată ascensiune a păcii organizate.

Este însă pacea, mai presus de toate, o stare de spirit? În asemenea caz trebuie să recunoaştem în deplină sinceritate că spiritul pacific n-a înaintat cu acelaşi pas accelerat ca organizarea legală a păcii; ba trebuie chiar să recunoaştem că de câţva timp asistăm la un regres al spiritului pacific. [...]

20 Calmul, sforţarea de a pricepe chestiunile înainte de a formula judecăţi şi interdicţia absolută de a utiliza suferinţele omeneşti ca armă politică pentru a atinge scopuri egoiste sunt azi trei mari comandamente ale păcii.

Dar este unul superior tuturor!

25 Este necesitatea de a realiza adevărul că [...] omenirea formează un singur trup. [...] Conştiinţa că ceea ce leagă pe om de om este mai important decât ceea ce îl poate despărţi pe terenul intereselor naţionale este sau rodul unei creaţiuni individuale, sau un lucru ce e destinat a nu exista niciodată. De aceea, pentru a crea pacea durabilă, nu vă mulţumiţi cu alcătuirea instrumentelor legale, ci cu curaj, fiecare pentru el, căutaţi să faceţi sforţarea necesară pentru a vă apropia de acela de care vă desparte concepţia momentană a interesului imediat. [...]

30 Numai aceia care n-au încredere în misiunea omului pot dispreţui asemenea încercare. Omul, în ultimă analiză, este ceea ce voim noi ca el să fie!

Cât despre soartă meditaţi asupra acestei frumoase maxime politice: Soarta este scuza celor slabi şi opera celor tari.

Nicolae Titulescu, *Progresul ideii de pace* (1930)

2.

Metamorfoză

Vroind să uit, pe-o seară dulce lăsasem să m-adoarmă crinii...
Și se făcea că fără voie trăiam acum o viață nouă:
Eram și eu un crin ca dâșii, și-n dezmierdările luminii
Îmi întindeam voios potirul să prind o lacrimă de rouă.

- 5 Visând, trăiam cu ei acuma, și-atât de alb eram subt lună,
Încât abia scriam o umbră, când m-alinta șagalnic vântul,
Dar tihnă se făcuse-n mine și caldă inima și bună,
Că reveneam subt altă formă, să-mpodobesc și eu pământul.

- 10 Când făr' de veste-o mînă pală, mișcându-și umbra pe grămadă,
Ca subt imboldul unei forțe necunoscute și fatale,
S-a-ntins vrăjmașă să mă frângă, – ș-acuma, alb ca o zăpadă,
Muream tihnit de-a doua oară în liniștea odăii tale.

- Muream din nou, dar când trudită făcându-ți brațele cunună,
A fost s-adormi zâmbind la mine cu fața calmă între perne,
15 Eu ca o pulbere de aur m-am ridicat ușor subt lună
În căutarea altei forme desăvârșite și eterne.

Dimitrie Anghel, *În grădină* (1905)